

De grote promotor H.T.G. Moezelaar spreekt hier de aanwezigen toe tijdens het 40-jarig bestaan van de Oud-Hollandse Meeuclub.

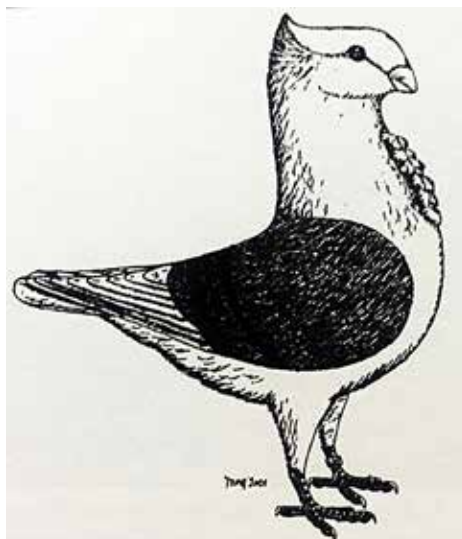
De Oud Hollandse meeuw

De Oud Hollandse meeuw is erkend in 1938 en de speciaalclub is ook dat jaar opgericht. De grote promotor was de heer H.T.G. Moezelaar uit Eindhoven. Het is de populairste sierduiven speciaalclub van Nederland.

Tekst en foto's: Ger Brouwer

Besturen

Het eerste bestuur bestond uit C.A.M. Spruijt als voorzitter en H.T.G. Moezelaar als secretaris-penningmeester. Er was weinig fokmateriaal. De Bossche Nonduivenfokker P. Schrieken haalde voor Moezelaar overal op boerderijen boerenmeeuwttjes op, die werden geselecteerd en als koppels verdeeld onder de fokkers die op de wachtlijst stonden. De grote doorbraak begon na de Tweede Wereldoorlog, Frans Timmers werd secretaris en een betere propagandist had de club niet kunnen krijgen. Mannen van het eerste uur waren ook De Vaal, Verschuren en Wijnhoven. In 1949 had men al meer dan 250 leden. Mensen zoals Spruijt, Moezelaar, Van Gink,

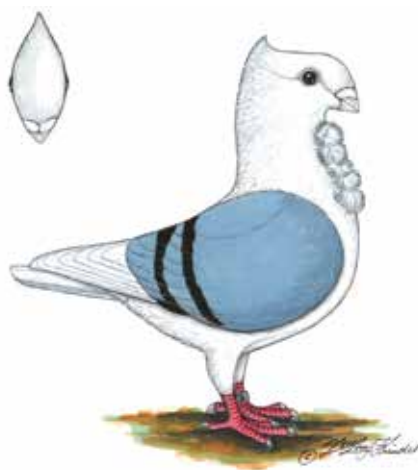
Standaardtekening, getekend door Jan de Jong.

Inkeping in de manen.

Een mooie meeuwenkop met het oplopende voorhoofd, de vlakke bovenschedel en goed oplopende puntkap. (Foto R. de Koster)

De nieuwe standaardtekening.

Spleetstaart.

Dolk, Bakker, Populier, Uijtenboogaard, Timmers, Jacobs, Van Calcar, Heinz en Boskma hebben hun stempel gedrukt op dit ras. Het huidige bestuur bestaat uit John de Groot, voorzitter; Seerp Broersma, secretaris; Ad Schelling penningmeester en als leden Johan Verdeuzeltonk.

Het gedicht van Moezelaar
Dit gedicht werd opnieuw gepubliceerd in jubileumboekje 2003.

*Even voorstellen: "Ons" Meeuw
Een nieuw eendje in de bijt.
Niet erkend door onzen Raad nog,
Maar dat wordt toch heusch wel tijd.*

*Want is het geen oeroud foksel?
En van zuiver Neerlandsch Bloed?
Eeuwiglang miskend, verstooten?
Maaken "wij" deez' schand thans goed!*

*Spruijt ontdekte het nog tijdig
Als Columbus eens nieuw land.
Laten wij ons meeuwte sparen
Houdt dit monument in stand!*

*Rank, slank, vlot dat is ons meeuwte
Met een echt Hollandschen kop.
Puntkop, baard, in alles edel
En conditie steeds tip top.*

*Zeg geen "Boerenmeeuwte" thans meer.
Ons vriendje is van Blauw Bloed.
De titel zei: "Oud Hollandsch Meeuwte"
Welkom, Meeuw, het ga je goed!*

Moezelaar

Jubileumboekje

Het jubileumboekje van 2003 is nog steeds te koop. Het is een herschreven uitgave door John de Groot en Jan Kastelein van het boekje De Oud-Hollandse Meeuw uit 1965 en

De Oud Hollandse Meeuw van A tot Z. Beide boekjes zijn geschreven door wijlen H.T.G. Moezelaar.

Standaard

De Oud Hollandse Meeuw is een middelgrote duif, waarbij alleen het schild gekleurd is (behalve bij de witten). De houding is horizontaal. De hals is opgericht of te wel gestrekt. Het type is kort en gedrongen. Van boven bekeken een wigwam, breed van voren en smaller wordend richting de staart. Bij voorkeur steekt de staart slechts 1-2 centimeter onder de vleugelpunten vandaan. De jabot bestaat uit een verticale rij gekrulde veertjes, vanaf de borst tot net onder de keel, die naar weerszijden zijn gebogen. De puntkap moet bij een horizontale schedel een paar millimeter boven de schedel uitsteken. Het punt waar de voorhoofdslijn overgaat in de vlakke schedellijn, moet duidelijk aanwijsbaar zijn. Dit punt, de stop genoemd, is geen echte hoek, maar mag ook niet te rond zijn. De ogen moet groot en donker zijn, de oogranden zijn bleek en smal. De snavel is middellang en krachtig en moet goed sluiten. De borst is breed en goed gerond. De rug moet breed en kort zijn, iets hol tussen de schouders en vanaf de schouders richting de staart iets afhellend. De vleugels mogen niet hangen en de vleugelpunten moeten rusten op de staart. De staart is kort en smal, goed gesloten en moet horizontaal gedragen worden. De benen

zijn middellang en niet te dicht bij elkaar geplaatst. In de hielgewrichten licht naar achteren doorgeknikt. De kleur moet rood zijn en de nagels zijn vleeskleurig.

Erkende kleuren

Er zijn heel veel erkende kleuren. Naast de witten zijn er kleurslagen, zowel in de gebande als gekraste varianten. Er zijn over het algemeen zeven tot twaalf buitenste

Het boekje, geschreven door John de Groot en Jan Kastelein.

Aanleg voor een derde band.

Kleur achter de benen. Dit mag.

Bonte buik is ernstige fout.

Roodzilverchild geband v.j. U97 van Ad Schelling (Deltashow 2018) bij keurmeester M. v. Uden. (Foto Sytze de Bruine)

slagpennen wit, de rest van de vleugel is gekleurd. Bij een perfecte kleur zijn ook alle duimveren gekleurd, maar één is een vereiste. Als de eerste veertjes komen is in het nest de tekening al vroeg waar te nemen. Er zijn vaak wel altijd kleine afwijkingen die steeds weer kunnen optreden, zoals teveel blauw achter de benen en/of soms bonte veertjes. De grondkleuren zijn over 't algemeen goed te noemen. Afwijkingen in een te dichte of open krastekening zullen er wel altijd blijven. Blauw is nog steeds de topkleur.

Goede koppen en type

De koppen moeten een goed doorlopend voorhoofd hebben, een vlakke bovenschedel en daartussen de bekende stop. Daar moet je veel waarde aan hechten, want dat is een

belangrijk selectie criterium van zijn duiven. Het streven is dat een derde lijn leidt van de bovenschedel in een boogje naar de hoog zittende puntkap die boven de schedel uitsteekt. Als de proporties in het kopprofiel kloppen, verloopt de snavellijn (-basis) in een rechte lijn door het oog naar de kap en eindigt daar in het punt van. Met smalle koppen, lange koppen zonder vulling en/of te ronde koppen, gebogen snavel en/of een scheve kap, haal je weinig punten. We eisen een stop in het profiel van de kop bij een moderne meeuwenkop, maar ook een goed uitgesneden keel is belangrijk, omdat de kop daardoor optisch aan lengte wint. Natuurlijk moeten ze ook een goed type hebben en dat ook in de kooi laten zien. Daarom moeten ze ook getraind worden, laat ze aan de kooi wennen, maar soms zit dat ook wel in de genen.

Beoordeling en ringmaat

De volgorde van beoordeling naar belangrijkheid is eerst het type en stand en vervolgens de kop, het jabot, de kleur en tekening. Ontbrekende raskenmerken gelden altijd als een uitsluitingsfout. De ringmaat is 8 mm, andere maten zijn toegestaan, mits ze niet knellen en niet van de poot kan worden afgeschoven.

Ernstige fouten

De ernstige fouten zijn: een te lang of te smal type; een afhellende houding; te spitse, te vlakke, te ronde, gedeukte of geknepen voorkop; een springsnavel; een afwijkende oogkleur; gekleurde of grove oogranden; afwijkende kap (bv te breed of te laag) en een keelwam.

Aan elke vleugel minder dan 7 of meer dan 12 buitenste aaneengesloten witte pennen (uitgezonderd natuurlijk de witte kleurslag); ontbrekende duimveren of 4 witte duimveren; een afwijkende beenkleur; kleur op andere plaatsen dan is toegestaan (bont); ontbrekende of beperkt aanwezige rasonderdelen zoals jabot, puntkap en stop; een sterke inkeping in de manen; een spleetstaart; hangende niet aangesloten staartpennen en lichte skeletfouten, ernstige skeletfouten zijn uitsluitingsfouten.

PowerPoint

Van dit ras is een PowerPoint presentatie, die op clubavonden te gebruiken is. Voor info kunnen belangstellenden bij mij terecht, e-mail: brou6733@planet.nl <<